

بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار مسؤولان نظام و سفرای کشورهای اسلامی - 24 / آبان / 1383

بسم الله الرحمن الرحيم

عید سعید فطر را به امت بزرگ اسلامی و به سراسر جهان اسلام و به ملت فداکار و هوشمند ایران و به شما حضار گرامی و مسؤولان بلندپایه ی کشور و به سفر و مهمانان ما از کشورهای اسلامی تبریک عرض می کنم. در دعای قنوت نماز عید فطر می خوانیم که: «اسألك بحق هذا اليوم الذي جعلته للمسلمين عيداً»؛ این روز را خدای متعال عید مسلمانان قرار داده است؛ یعنی روزی که برای مسلمانان همواره خاطره انگیز است: اجتماع مردم، آشنایی مردم با یکدیگر و نو کردن روز و روزگار و روش زندگی. در دنباله ی این جمله می خوانیم که: «ولمحمّد (صلى الله عليه وآله) ذخراً و شرفاً و كرامتاً و مزيداً»؛ برای پیغمبر ذخیره، شرف، کرامت و مزید است؛ مایه ی افزایش و گسترش میراث معنوی پیغمبر است. ما امت اسلامی چه زمانی می توانیم این روز را به معنای حقیقی خود برای خودمان عید قرار بدهیم و برای پیامبر مکرممان مایه ی شرف و سربلندی بسازیم؟ آن وقتی که به اشاره ی دست پیغمبر توجه کنیم و بر طبق آن حرکت کنیم.

اسلام همه ی جوانب زندگی را فرامی گیرد و برای هر بخشی از کارهای عظیم زندگی انسان نسخه، درمان، راه حل و فرجی دارد؛ اما امروز در میان دردهای گوناگون مسلمانها، آنچه که بزرگتر از همه و امّ الأمراض دیگر دردهاست، تفرق مسلمانهاست. ما مسلمانها به این توصیه ی پیغمبر بزرگ خودمان «ولا تكونوا كالذين تفرّقوا واختلفوا» و یا به این توصیه «واعتصموا بحبل الله جميعاً ولا تفرّقوا»، عمل نمی کنیم؛ ضعف دنیای اسلام هم بر اثر همین تفرق است. امروز عامل تداوم ضعف مسلمین، تفرق آنهاست. در هر دوره ای از زمان بیماری هایی بوده است. در این دوره، بیماری اصلی، عدم اتحاد کلمه ی مسلمانها است. می بینید که مرکز استکبار جهانی علناً و صریحاً نسبت به اسلام موضعگیری و جبهه گیری می کند. طرف، اسلام است. با اسلام معارض و مخالفند؛ چون می دانند که اسلام با داشتن يك پنجم جمعیت دنیا و با حضور در یکی از حساسترین مناطق جهانی - که این منطقه ی مسلمان نشین است - و با دارا بودن ثروت و ذخایر عظیم و با داشتن میراث علمی و معنوی عمیق و عریق و کهن، بالقوه می تواند با جمع آوری امکانات خود مجموعه ی مقتدر، ثروتمند و مستقل تشکیل بدهد. و امروز برای دستگاه استکبار جهانی وجود يك مجموعه ی ثروتمند و قدرتمند و مستقل قابل تحمل نیست؛ هیچ دلیل دیگری لازم ندارد.

اگر امت اسلامی از نفت خود، از نیروی انسانی خود، از بازارهای خود، از علم خود، از ذخایر گوناگون مادی و معنوی خود خوب استفاده کند، قدرتمندان عالم و سلطه گران نمی توانند این جور به او زور بگویند. شما ببینید در مورد ملت فلسطین، زورگویی دنیای استکبار چقدر مفتضح و واضح است. يك ملت در سرزمین خود مغلوب غاصبان آن سرزمین است؛ آن هم با این فجایعی که به وسیله ی آنها انجام می گیرد: حقوق بشر پامال می شود، جان انسانها از بین می رود، امکانات زندگی کردن از انسانها در این سرزمین گرفته می شود، خانه هایشان را خراب می کنند، مزارعشان را نابود می کنند، تجارتشان را مسدود می کنند، استعدادهایشان را خفه می کنند، امکان رشد و ترقی به اینها نمی دهند، مرتب هم جوانها، مردها و زنهای اینها را به قتل می رسانند و بعضی از دنیای استکبار صریحاً از اینها حمایت می کنند، بعضی هم سکوت می کنند؛ دنیای اسلام هم شده تماشاچی؛ تماشاچی گویا بی طرف! این مصیبت بزرگی برای دنیای اسلام است. علت، همین ضعف دنیای اسلام و این تفرقه ی دنیای اسلام است. باید باور کنیم که امتداد قدرت ما در میان این جمعیت عظیم مسلمانها و در دل این امت بزرگ اسلامی است؛ این را باید باور کنیم. ما را به جان هم می اندازند، با عناوین مختلف ما را سرگرم می کنند، ما را به هم بدبین می کنند، دعوای مذهبی راه می اندازند، دعوای قومی راه می اندازند، دعوای ارضی راه می اندازند؛ ما را به هم مشغول می کنند، از تفرق ما سوءاستفاده می کنند؛ این بزرگترین مصیبت ماست امروز؛ بزرگترین بلای ماست.

عراق را اشغال کردند و به مردم آن، به زن و مرد عراق، اهانت کردند؛ کرامت این مردم را پامال کردند؛ غیرت این مردم را ندیده گرفتند؛ به دین و دنیای آن لطمه زدند. ببینید در فلوجه و در موصل و در نجف و در کربلا و در سایر نقاط این کشور قدیمی چه کردند و چه می کنند. دنیای اسلام همین طور ایستاده و نگاه می کند؛ با سکوت این کار را برگزار می کند! چرا؟ از ترس. دولتها به جای این که از خدا بترسند، به جای این که از ضعفهای درون خودشان بترسند، از زورگوها ملاحظه می کنند و می ترسند! می توانیم؛ ما می توانیم.

امروز سیاست دنیای استکبار رفتن به سراغ کشورهای اسلامی است؛ یکی پس از دیگری. هر کدام از کشورهای اسلامی که ضعف نشان بدهند، بلع خواهند شد؛ نابود خواهند شد. حقوق بشر را مطرح می کنند، مسائل سیاسی را مطرح می کنند، مسائلی از قبیل فناوری هسته یی را مطرح می کنند.

اگر امروز روی مسأله ی فناوری هسته یی با ایران خودشان را در چالش انداخته اند، فردا همین بهانه و شبیه همین بهانه را می توانند در همه ی کشورهای اسلامی پیدا کنند؛ منتها ملت ایران ایستاده است. ما ملت زنده ای داریم؛ ما خدا را سپاسگزاریم. ادعا نمی کنیم که ما به اسلام خیلی نزدیک شدیم یا بر طبق اسلام به طور کامل عمل می کنیم؛ نه، این ادعای بزرگی است؛ اما همین یک قدمی که به سمت اسلام رفتیم، اسلام به مدد ما آمد؛ اسلام به ما شجاعت داد؛ اسلام به ما وحدت داد؛ اسلام به ما قدرت داد؛ اسلام دل ملت ما را گرم کرد؛ دلهای اینها را به هم نزدیک کرد و قدرت و ایستادگی را در اینها به وجود آورد؛ عزت خواهی را در اینها زنده کرد. ملت ما دیگر حاضر نیست ذلیل شود. در مقابل دشمن این جور و با این خصوصیات و با تکیه به این ارکان بایستی ایستاد.

دعا کنیم و از خدای متعال بخواهیم که دلهای ما و دلهای امت اسلامی را به هم نزدیک کند؛ توطئه ی دشمنان را در بدین کردن ما به همدیگر و سوءظن به یکدیگر، به فضل و کرم خودش برطرف کند؛ ما را بهوش بیاورد. اگر در این راه قدم برداریم، دنیای اسلام قدرت خودش را باز خواهد یافت. ما امکانات زیادی داریم. همین عید فطر یکی از امکانات ماست؛ حج یکی از امکانات ماست؛ عید قربان یکی از امکانات ماست؛ این اجتماعات عظیم، این آیات قرآن که تلاوت می شود بر ما در همه ی آفاق اسلامی، امکانات ماست؛ از اینها بایستی استفاده کنیم.

من به شما مسؤولان کشور عرض می کنم که قدر این ملت را بدانید. ما ملت بسیار خوب و بزرگی داریم؛ این ملت خیلی به گردن همه حق دارند؛ بخصوص به گردن ما مسؤولان. ما شانه مان زیر بار تعهد خدمت به این مردم قرار گرفته است. برای مردم کار کنید؛ خدمت کنید برای مردم؛ با اخلاص، با همه ی توان، با همه ی ظرفیت فکری و عملی این مردم، مردم عزیزی هستند؛ مردم بزرگی هستند. این ملت ما تاریخ ساز است؛ این تاریخ را در این مسیر بسیار مهم، در این نقطه یی به این حساسیت، این ملت دارد پیش می برد.

پروردگارا! روح مطهر امام ما را با اولیا محشور کن که ما را با این راه آشنا کرد و ما را در این راه انداخت. پروردگارا! شهدای ما، ایثارگران ما، مردان و زنان مبارز و فداکار ما را که در این دوران طولانی جان و توانایی های خودشان را در راه خدا و اسلام مصرف کرده اند، مشمول لطف و فضل خودت قرار بده؛ سلام ما را به ولی عصر (ارواحنا فداه) برسان؛ ما را از سربازان آن حضرت قرار بده.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته